

تعیین و سنجش قابلیت‌های توسعه چشمه آبگرم ورتون استان اصفهان

اسفندیار حیدری پور^۱ مهدی راست قلم^۲

چکیده

چشمه‌های آبگرم از جمله منابع و جاذبه های ژئوتوریسم در دنیا می‌باشند که دارای ارتباط مستقیم با گردشگری درمانی نیز هستند. به لحاظ تعدد و پراکنش مناسب چشمه‌های آبگرم در ایران، اخیراً توسعه و تجهیز این دسته از منابع و جاذبه‌ها مورد توجه سیاستگذاران بخش گردشگری واقع شده است. از اینرو چشمه آبگرم ورتون نیز به عنوان یکی از چشمه های آبگرم استان اصفهان، در فرایند برنامه ریزی توسعه قرار گرفته است. هدف این مقاله تعیین و سنجش قابلیت‌های توسعه چشمه آبگرم ورتون در مقایسه با بیست چشمه آبگرم مطرح در سراسر کشور ایران، با استفاده از تکنیک دلفی و طیف سنجش لیکرت می‌باشد. نوع دسترسی، تعدد سلسله مراتب حوزه نفوذ، حجم بازار هدف، کشش پذیری سرمایه گذاری، وضعیت زیر ساخت‌های موجود، حجم دیگر منابع و جاذبه های گردشگری در منطقه میزبان، وسعت، تسهیلات مالی و فرهنگ استفاده به عنوان شاخص‌های قابلیت توسعه چشمه‌های آبگرم در کشور مشخص شدند. همچنین نتایج این پژوهش نشان می‌دهد چشمه آبگرم ورتون با امتیاز ۱۲۴ در رتبه یازدهم، دارای قابلیت توسعه "متوسط"، در بین بیست چشمه آبگرم موجود در کشور ایران می‌باشد.

واژه های کلیدی: ژئوتوریسم، چشمه‌های آبگرم، آبگرم ورتون، تکنیک دلفی، استان اصفهان، ایران

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی توریسم، دانشگاه آزاد اسلامی واحد نجف آباد؛ eheidaripour@yahoo.com

۲- کارشناس ارشد مهندسی توسعه روستایی، دانشگاه صنعتی اصفهان؛ Rastghalam@live.com